

Dipòsit 4 del Gibert de Dalt

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: El Gibert
Alçada: 394

Coordenades:

Latitud: 41.64108
Longitud: 1.91821
UTM Est (X): 409906
UTM Nord (Y): 4610492

Classificació

Número de fitxa 08179 - 294
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Emboscats per la vegetació.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A011000040000OK
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 02/03/2019 - 01:00

Descripció

Xup o cisterna situada al vessant d'obaga del bosc del Gibert, gairebé a tocar de la carena, en el naixement de la torrentera que discorre entre la Font d'en Sala i la Font dels Bugaders. Està situat per sota un marge molt baixet, entre dues barraques de vinya, una de planta quadrangular i una de circular, situades als extrems oposats de la mateixa feixa.

Es tracta d'una modesta construcció realitzada amb pedra, aprofitant l'orografia del terreny. És de planta rectangular coberta per amb volta per aproximació de filades. Una part s'ha enfonsat no fa pas massa temps per la pressió exercida per la vegetació que hi creix. Mesura 1,10 metres per un metre de costat. Té una fondària útil de 0,60 metres. Les parets estan impermeabilitzades amb morter de calç per evitar la pèrdua d'aigua. La boca per accedir amb la galleda té un ampit de pedra per a recolzar els genolls que mesura 0'50 metres d'amplada.

Història

Aquest tipus de construccions, són un element destacable en l'aprofitament de l'aigua en zones on és difícil aconseguir-ne. La seva localització sovint ve donada pel recorregut de les aigües d'escorrentia després de la pluja. La forma que presenta, quadrangular o bé ovalada, acostuma a tenir una profunditat d'un metre a un metre i mig com a molt. Per tal d'evitar que la terra caigui al seu interior o fins i tot una bèstia, s'acostumava a cobrir amb pedra seca emprant el sistema de la falsa volta i deixant una obertura a la part davantera que permetia accedir al seu interior. Si l'aigua era neta també permetia abeurar el bestiar de càrrega o els animals de companyia.

També servien per preparar el brou o caldo bordelès, o la "bouillie bordelaise" originària de França. La recepta sembla haver estat descoberta, per Ulysse Gayon, un químic de Bordeus i pel botànic Alexis Millardet a principis dels anys 1880, contra el míldiu. Un cop demostrats els seus beneficis ràpidament es va expandir la seva utilització.

